

異文化間コミュニケーションの視点を導入した作文指導

櫛田 佳子

本稿はタイ商工会議所大学にて3年間に渡って、「手紙の書き方」という日本語専攻の4年生の科目を担当した際の実践報告である。

筆者はまず始めに、どうしたら学習者が「手紙」でコミュニケーションができるようになるかを考えた。「手紙の書き方」というと、季節のあいさつや決まり文句などを教えることがすぐ思い浮かぶが、そうした日本人向けの表現と学習者の日本語力にはかなりギャップがあり、学習者がそれらを覚えて使っても自分のことばにはならず、かえって相手の日本人に奇妙な印象を与えるだけではないかという思いがあった。そこで、学習者が持っている力でできる課題を与え、まず、自由に書かせることにした。その後、日本語そのものの間違いだけではなく、異文化間コミュニケーション上の問題点をも指摘し、それをクラス全体で考えながら添削・推敲し、最後に教師が解説するという方法をとることにした。

今後の課題としては評価の基準などの問題がある。

วิธีสอนการเขียนเรียงความโดยเน้นประเด็นเรื่อง การสื่อสารบทความแตกต่างทางวัฒนธรรม

KUSHIDA Keiko

รายงานฉบับนี้เป็นผลการวิจัยจากประสบการณ์จริง ที่มีโอกาสได้เป็นผู้สอนวิชา “การเขียนจดหมาย” ซึ่งเป็นวิชาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นระยะเวลา 3 ปี

สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดเป็นอันดับแรกสำหรับการสอนวิชานี้คือ ทำอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยวิธีการเขียนจดหมายได้ เมื่อพูดถึง “การเขียนจดหมาย” แล้ว ส่วนใหญ่มักจะนึกถึงคำทักทายเรื่องฤดูกาล, แบบฟอร์มหรือสำนวนต่างๆ แต่จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าพบว่า ข้อแตกต่างที่ค่อนข้างมากระหว่างความสามารถของผู้เรียนกับวิธีใช้สำนวนดังกล่าวของชาวญี่ปุ่น ส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้สำนวนเหล่านั้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ และยังให้ความรู้สึกแปลกต่อชาวญี่ปุ่นด้วย ข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรที่จะกำหนดหัวข้อที่ผู้เรียนสามารถใช้ความสามารถทางด้านภาษาที่จะสื่อความคิดของตนเองได้อย่างเต็มที่แทน แล้วจึงจะชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดเรื่องภาษา และความแตกต่างทางวัฒนธรรมของทั้ง 2 ประเทศไปพร้อมๆ กัน หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนทั้งหมดพยายามคิดหาข้อแก้ไขต่างๆ แล้วผู้สอนจะสรุปเนื้อหาที่ถูกต้องเป็นขั้นตอนสุดท้าย สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลผู้เรียนนั้น จะทำการวิจัยในคราวต่อไป